Tineretul român va fi iniţiat în sporturile nautice

Federaţia de specialitate va porni o mare campanie de propagandă

In preajma deschiderii sezonului sporturilor nautice, Federaţia de specialitate şi-a întocmit un grogram din care cităm mai jos câteva puncte.

In timpul iernii, s'au standardizat tipurile de bărci cu rame şi de bărci cu vele, precum şi tipurile necesare formării străjerilor nautici.

S'a stabilit principial, ca să se ţină la Timişoara campionatele naţionale de canotaj, iar la 15 August la Constanţa să aibe loc mari demonstraţiuni nautice, cu participarea tuturor cluburilor.

Regiunea Bucureşti va începe o vie activitate. Cu noile amenajări făcute de U. C. B. la curilor Herăstrău şi Floreasca, cluburile şi amatorii vor avea cele mai frumoase ocazii de a se manifesta.

Pe lacul Floreasca vor fi strandul U. C. B.-ului, noua casă a bărcilor U. C. B. pentru adăpostul ambarcaţiunilor amatorilor şi casa bărcilor clubului Băncii Naţionale a României.

Graţie străduinţelor şi atenţiei acordate de conducătorii Yacht-Clubului Bucureşti şi asociaţia „Metropola", vom avea plăcerea să admirăm în anul acesta frumoasele evoluţii a 12 Yole olimpice.

Atât în Bucureşti cât şi în restul ţării, prin străduinţa federaţiei şi concursul ce l-au dat factorii conducători, s'au înfiinţat un număr apreciabil de cluburi

Una dintre marile instituţii care a arătat o adevărată dragoste pentru sportul nautic, este şi C. F. R.-ul. Străduinţele federaţiei au fost încununate de succes şi sportivii nautici se simt obligaţi a aduce mulţumirile lor d-lor general Mihail Ionescu, preşedintele consiliului de administraţie al C. F. R. şi ing. Macovei. Nu trebuie să uităm apoi pe d. ing. Caranfil, el însuşi un feroeut practicaut al bărcilor cu vele, care a dat şi dă cea mai mare atenţie canotajului, stimulând personal pe sportivi.

Ln începutul lunei Iulie, se va organiza o mare caravană de cayace, ale cluburilor militare şi civile.

In cadrul planului de difuzare al sporturilor nautice, federaţia, paralel cu Liga Navală, va uşura elevilor şi în general elementului tânăr posibilităţile de practicare.

Cu concursul oficiului naţional de Turism, cu care F. R. S. N. ţine strâns contact se va înfiinţa în noile hoteluri dela Turnul Severin, Balcic şi Vâlcov, un garaj special pentru gararea ambarcaţiunilor amatorilor.

D. ZALACOSTAS, campionul de spadă al Greciei, în Capitală

D. Hristu Zalacostas, campionul Greciei de spadă şi revolver, aflându-se în Capitală cu prilejul unei călătorii de afaceri, a profitat de prezenţa d-sale pentru a vizita sălile noastre de arme şi forurile noastre sportive.

Marţi, d-sa a fost primit la sediul U. F. S. R., de către d-nii George Plagino, preşedintele U. F. S. R., M. Savu secretar general U.F.S.R., av. A. Cantuniari, preşedintele federaţiei de Box şi Neagu Boerescu, directorul general U.F.S.R.

Apoi a plecat, întovărăşit de d-nii Savu şi Boerescu, la sala de arme a Cercului Militar din Capitală, unde a asistat la o şedinţă de antrenament la care au participat d-nii: căpit. instr. Jean Popescu, maestrul de arme al Cercului, lt. comandor av. Baraniac, lt. Rădulescu, lt. Dobre M., sublt. Popescu şi lt. instr. Panescu, maestru de arme al I. M. E. F. şi Cercului Tinerimei.

Miercuri, d. Balacoştea a luat parte la o şedinţă de antrenament la Cercul de scrimă din Bucureşti, încrucişând fierul cu cei mai buni escrimeuri bucureşteni.

Clişeul nostru reprezintă un aspect al şedinţei de antrenament dela Cercul militar în timpul unui asalt cu sabia între căpit. instr. Popescu şi lt. Dobre Marin.

D. Zalacostas, vechiu şi renumit escrimeur internaţional, a fost singurul trăgător grec care a ajuns în finala de spadă a jocurilor olimpice dela Berlin .

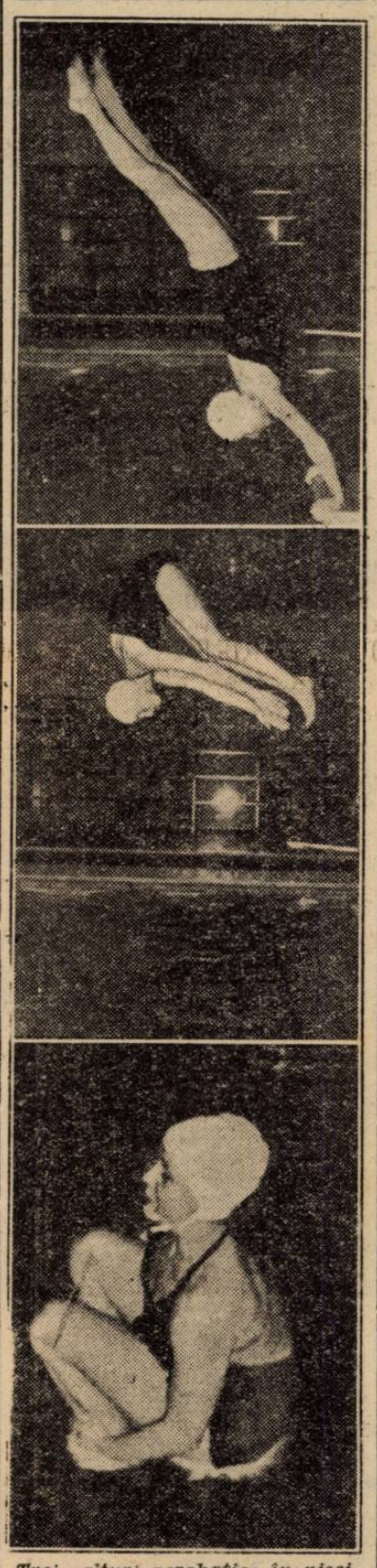

Trei salturi acrobatice în piscina cu apă caldă „The Dolphin" din Londra

ARTICOLE DE SPORT

CALITĂŢI SUPERIOARE

găsiţi la Industria sportivă

Foot-ball
Volley-ball
Rugby
Box
Alpinism
Turism

Scrimă
Tennis
Ping-pong
Ianot
Gimnastică
Turism
etc.

Furnizorul principalelor societăţi sportive din ţară

STR. BRE. OIANU 41 Telef. 3.73.35

REŢURI DE FABRICA

REINVIEREA SPORTURILOR NAŢIONALE

OINA

cel mai complect joc sportiv

In anii dinainte de războiul cel mare, jocul mingii cu piciorul nu fusese introdus la noi în păturile largi ale tineretului, acesta având pe atunci, în mare cinste, jocul mingii cu mâna, după reguli anumite, cari făcuseră din jocul nostru naţional, „oina", unul din cele mai populare sporturi.

Prin contactul luat însă în timpul războiului cu ţările vecine şi, mai ales, prin alipirea nouilor provincii, oina a fost lăsată din ce în ce mai în umbră, ca să treacă la loc de frunte astăzi atât de popularul „foot-ball".

Inainte de 1914, când treceai cu trenul pe lângă sate, vedeai în marginea lor grupuri de copii jucând *„mijlocul"*, dacă erau cel puţin trei, care-ul, cu cinci, „cucurile", cu mai mulţi, iar când împlineau numărul reglementar pentru două partide, „oina".

Astăzi, din tren, nu mai poţi vedea pe şesuri sau toloace decât copii alergând după câte un ghemotoc de cârpă, umplut uneori cu cârţ şi lână, pe care îl împing înainte cu piciorul, uneori făcând acelaş joc, cu propriile lor căciuli.

Astăzi nu mai are vigoare şi eleganţă mâna, ci piciorul; nu mai preţuim „oina", ci „foot-ball"-ul; nu ne mai specializăm în jocurile noastre naţionale, ci în acele importate.

Nu vrem să depreciem „foot-ball"-ul, care îşi are valoarea şi atracţia lui.

Dar pentru ce să neglijăm jocul mingii şi cu mâna, pentru ce să nu cultivăm, în licee, în şcoli primare şi sporturile în cari înaintaşii noştri ajunseseră atât de meşteri?!

Elevii de liceu au mai multă greutate să se specializeze în „foot-ball", care tinde să devină un sport profesionist pentru cel care îl practică cu talent, înlăturându-l astfel pe jucător dela alte ocupaţii, prin faptul că sportul îi asigură şi existenţa.

Un liceu sau o şcoală nu au posibilitatea şi nici elementele necesare alcătuirii unei echipe la înălţimea celor cari atrag azi publicul pe arenele noastre.

Pe deasupra, „foot-ball"-ul e un sport care cere şi unele cheltueli pentru o echipă, unele restricţii pentru componenţii ei şi terenuri amenajate special.

Pe când oina, se joacă pe orice câmp, pe orice pământ liber, fără bocanci speciali, fără minge costisitoare, fără porţi, plase, etc.

O simplă minge de piele şi chiar de cârpă, făcută de jucători şi un... retevei pentru bătut cucurile.

Locurile echipei care trece la „pascare", se înseamnă cu hainele sau şepcile jucătorilor, puse alături şi... partida poate începe.

Inainte de război, au existat câteva licee vestite în lumea şcolărească şi sportivă, prin tăria echipelor lor.

Inşirăm câteva: la Iaşi, „Liceul Internat" şi „Liceul Naţional", cari au ieşit pe rând, în câte un an, campioane pe ţară. La Bucureşti: „Seminarul Central", „Seminarul Nifon", „Şcoala Normală", „Liceul Lazăr", „Sf. Sava", etc.

Imi amintesc de frumoasa manifestaţie făcută la Iaşi de echipa şi elevii Liceului Naţional, când au câştigat campionatul oraşului, după o luptă foarte dârză şi la care participase un public extrem de numeros pentru vremea aceia.

Rezultatele erau smulse de fiecare dată cu emoţie, iar după partida decisivă, elevii şi echipierii „Liceului Naţional", încolonaţi în urma fanfarei şcoalei (ce fanfară proprie şi ce gornişti avea şcoala pe atunci!) au parcurs oraşul dela Copou în vale, prin piaţa Unirii, stârnind admiraţia şi entuziasmul cetăţenilor.

Conducătorul echipei învingătoare era Adrian Brudariu, *de al cărui dât, la „pascare", se înfricoşau cei mai reputaţi apărători.*

De altfel, printr'o lovitură de maestru, fusese câştigată partida decisivă.

Iar şeful manifestaţiei, păzitorul ordinei şi cuvântătorul în numele elevilor, la liceu, era Lărgeanu, o vestită figură a tineretului, prin energia şi curajul lui.

Liceul Naţional, a câştigat apoi la Constanţa, în matchurile şcolare inter-oraşe, şi campionatul pe ţară.

Capitala şi alte oraşe de provincie au avut deasemeni jucători şi echipele lor vestite, despre care, pe rând, vom vorbi în aceste pagini.

Sunt figuri caracteristice de oinişti, a căror evocare va turna un farmec deosebit peste vremurile de glorie trecută ale sportului naţional, pe care îl dorim din nou aşezat la locul de cinste.

Intru isbândirea acestui ideal, „Universul Sport" va duce luptă în coloanele sale şi, odată cu reînvierea trecutului, va descoperi şi încuraja jucătorii actuali de oină, aflaţi în licee şi şcoli.

Maeştrii actuali ai oinei, vor fi popularizaţi prin ziarul acesta, pentru ca, mai târziu, generaţiile următoare să-i poată folosi ca exemple.

Unei echipe şcolare, care câştiga campionatul oinei, înainte de război, i-se oferea o excursie de 10-20 de zile prin ţară.

Incă şi astăzi, dacă nu s'ar da decât acest premiu pentru cea mai bună echipă şcolară de oină, răsplata merită tot interesul tineretului şcolăresc, al maeştrilor de gimnastică şi al profesorilor, sportul naţional putând fi cultivat în acelaş pas cu învăţătura, fără a se stânjeni între ele.

VAL. I

Hitler i-a scos din joc

Humenberger, Vogel şi Jerusalem au făcut ofertă cluburilor româneşti

Federaţia austriacă de football, trecând sub conducerea d-lui Von Tchamer, a trebuit să prezinte proaspetei orânduiri toate fişele jucătorilor legitimaţi.

Toţi jucătorii evrei au fost radiaţi, toate echipele evreeşti desfiinţate iar rezultatele obţinute în clasament anulate.

Dintre aceştia Humenberger, Vogl şi Ierusalem s'au adresat unui bine cunoscut organizator din Capitală, întrebând dacă nu pot găsi angajamente în România.

Răspunsul nu a pornit încă, dar suntem siguri că el va fi negativ, regulamentul F. R. F. A. nepermiţând utilizarea jucătorilor de origină străină în jocurile de campionat.

Nici antrenori nu pot fi primiţi, căci nu au pregătirea tehnică necesară. Astfel că vor rămâne deapururi pe tuşe...